

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska (przewodniczący)

SSN Krzysztof Cesarz

SSN Józef Dołhy (sprawozdawca)

Protokolant Katarzyna Wojnicka

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Bogumiły Drozdowskiej.

w sprawie M. T.

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 4 lutego 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w S.

z dnia 7 listopada 2011 r.,

**oddala kasację;
wydatkami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb
Państwa.**

UZASADNIENIE

M. T. został skazany prawomocnymi wyrokami:

- I. Sądu Rejonowego z dnia 14 kwietnia 2003 roku, sygn. akt **II K 488/02**, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 24 września 2003 roku, sygn. akt VII Ka 1203/03 za czyn z art. 158 § 1 k.k. popełniony w dniu 23 kwietnia 2002 roku - na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 16 maja 2002 roku - na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono karę łączną w wymiarze roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres 5 lat próby; postanowieniem Sądu Rejonowego z dnia 10 grudnia 2007

- roku, sygn. Ko 377/07 zarządzono wykonanie zawieszony kary pozbawienia wolności;
2. Sądu Rejonowego z dnia 29 sierpnia 2007 roku, sygn. akt **VI K 560/07** za czyn z art. 178a § 1 k.k. popełniony w dniu 27 maja 2007 roku - na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby; postanowieniem Sądu Rejonowego z dnia 15 lutego 2011 roku, sygn. Ko 13/11 zarządzono wykonanie zawieszony kary pozbawienia wolności;
  3. Sądu Rejonowego z dnia 21 grudnia 2007 roku, sygn. akt **VI K 789/07** za czyn z art. 288 § 1 k.k. popełniony w dniu 31 sierpnia 2007 roku - na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby; postanowieniem Sądu Rejonowego z dnia 15 lutego 2011 roku, sygn. Ko 14/11 zarządzono wykonanie zawieszony kary pozbawienia wolności;
  4. Sądu Rejonowego z dnia 27 marca 2008 roku, sygn. akt **VI K 872/07** za czyn z art. 158 § 1 k.k. popełniony w dniu 21 lipca 2007 roku - na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby;
  5. Sądu Rejonowego z dnia 3 marca 2009 roku, sygn. akt **II K 115/09** za ciąg przestępstw z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnionych w dniu 25 października 2007 roku - na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 2 lat próby;
  6. Sądu Rejonowego z dnia 9 listopada 2010 roku, sygn. akt **II K 636/10** za czyn z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od lipca do sierpnia 2007 roku - na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 62 ust. 3 ustawy j.w. popełniony w dniu 23 stycznia 2008 roku - na karę 1 miesiąca pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od dnia 9 grudnia 2007 roku do dnia 22 stycznia 2008 roku - na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; orzeczono karę łączną w wymiarze roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Od dnia 26 kwietnia 2010 r. skazany odbywa karę pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie II K 488/02, po przekazaniu z terytorium Wielkiej Brytanii na podstawie europejskiego nakazu aresztowania w celu wykonania kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawach II K 488/02, II K 636/11, VI K 560/07 i VI K 789/07.

W dniu 20 maja 2011 r., do Sądu Rejonowego wpłynął wniosek skazanego o wydanie wyroku łącznego.

Sąd Rejonowy wyrokiem łącznym z dnia 7 listopada 2011 r. orzekł:

- I. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. i art. 89 § 1 a k.k. w zw. z art. 570 k.p.k. orzeczone kary pozbawienia wolności w sprawach VI K 872/07, II K 115/09 i II K 636/10 Sądu Rejonowego połączył i orzekł wobec skazanego M. T. karę łączną w wymiarze roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
- II. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie karne w kwestii wydania wyroku łącznego poprzez połączenie kar orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w sprawach II K 488/02, VI K 560/07 i VI K 789/07;
- III. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okresy odbytej kary pozbawienia wolności w sprawach podlegających połączeniu;
- IV. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach, a nie objęte wyrokiem łącznym pozostawił do odrębnego wykonania.

Wyrok ten nie został przez strony zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 15 listopada 2011 r.

Postanowieniem z dnia 28 grudnia 2011 r., sygn. akt II K 283/11, Ko 1471/11, Sąd Rejonowy, na podstawie art. 607e § 1 i 2 k.p.k., nie zarządził wykonania kary łącznej 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Przesłanką tej decyzji był fakt, że przekazanie na podstawie ena nie obejmowało wykonania kar orzeczonych w sprawach VI K 872/07 i II K 115/09, zaś skazany oświadczył w dniu 20 grudnia 2011 r. (K.87), iż nie zrzeka się zasady specjalności.

W dniu 4 czerwca 2012 r. wpłynęła do Sądu Najwyższego kasacja Prokuratora Generalnego od prawomocnego wyroku łącznego Sądu Rejonowego z dnia 7 listopada 2011 r., sygn. akt II K 283/11.

Zaskarżając wyrok w całości na korzyść skazanego M. T., Prokurator Generalny zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego materialnego:

- art. 4 § 1 k.k. i art. 89 § 1a k.k. oraz art. 85 k.k. i art. 75 § 4 k.k. polegające na zastosowaniu przez sąd ustawy nowej i orzeczeniu wobec skazanego, na podstawie art. 89 § 1a k.k., bezwzględnej kary roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, będącej wynikiem połączenia jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych z warunkowym i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania mimo, iż w czasie popełnienia przestępstw obowiązywała ustawa względniejsza dla skazanego, wykluczająca możliwość orzeczenia w takiej sytuacji kary łącznej pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, a nadto terminy, w których możliwe było zarządzenie wykonania kar pozbawienia wolności orzeczonych z warunkowym zawieszeniem ich wykonania już upłynęły i skazania te zgodnie z art. 76 § 1 k.k. uległy zatarciu, a tym samym brak było warunków do orzeczenia kary łącznej;

- art. 85 k.k. polegające na jego błędnej wykładni poprzez niezasadne przyjęcie jako „pierwszego chronologicznie” w rozumieniu tego przepisu, wyroku Sądu Rejonowego z dnia 27 marca 2008 roku, sygn. akt VI K 872/07, co skutkowało nieprawidłowym połączeniem kar orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego o sygn. VI K 872/07, II K 115/09 i II K 636/10 oraz niezasadnym umorzeniem postępowania w przedmiocie połączenia kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w sprawie sygn. VI K 9/07. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku łącznego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Podniesione w kasacji zarzuty są zasadne w stopniu oczywistym, istotnie zaskarżony wyrok łączny zapadł z rażącą obrazą przepisów prawa karnego materialnego, wskazanych w zarzucie kasacji. Rzecz jednak w tym, że w realiach sprawy kasacja, mimo wskazania, iż zaskarża wyrok na korzyść, jest w istocie kasacją na niekorzyść skazanego. Zaskarżonym wyrokiem łącznym połączono skazania M. T. wyrokami Sądu Rejonowego w sprawach VI K 631/10, VI K 872/07 i VI K 115/09. Tymczasem przekazanie w ramach ena dotyczyło wykonania kary jedynie w sprawie VI K 636/10. Z tego też powodu po uprawomocnieniu się oczywiście wadliwego wyroku łącznego Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 28

grudnia 2011 r., sygn. II K 283/11, KO 147/11, na podstawie art. 607e § 1 i 2 k.p.k. oraz wobec treści oświadczenia skazanego, iż nie zrzeka się zasady specjalności, nie zarządził wykonania kary łącznej 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Oczywiste jest zatem, że w świetle powyższych uwarunkowań uwzględnienie kasacji jako zasadnej prowadziłoby do orzekania na niekorzyść skazanego. W sytuacji gdy przedmiotowy wyrok łączny uprawomocnił się w dniu 15 listopada 2011 r., zaś kasacja wniesiona została w dniu 4 czerwca 2012 r., pełne zastosowanie ma norma określona w art. 524 § 3 k.p.k., dlatego też kasacja podlegała oddaleniu.